

קפריסין 16.8.46
נתקבל 25.8.46

הארכיון 216
14/137
מספר תיק

אגרת היהודים בכחנה בפמגוסטה מופנה לעם הקפריסאי

העם התייראי של קפריסין מוזעזע ממראה התלאות שעברו עלינו לאחר שנלקחנו בכח מתימה לאתר שהגענו לאתר סבל רב.

תושבי האי לא יודעים אלא מעט על מה שעבר עלינו: הנסיעה ארכה 16 יום בסירה רעועה, בלי מזון ומימא מספיקים. וביננו תנוקות בני שבועיים עד 6 שבועות, וילדים שהם ברוכם יתומים. מרוב סבל מסק חלב האמהות ולתינוקות לא היה מה לתת לאכול.

מה פסעינו ומה הסאינו שמענים אותנו בענשים קשים כאלה? היה רק רצוננו העז לעלות לאדמת אבותינו. הסקום היסודי בו אנו יכולים למצוא אהבת אהים ומנוחה אחרי שטרגדיה האיומה שעברה עלינו בסנים האחרונות.

אנחנו רק סאריה הפליטה של העם היהודי הנרדף באירופה, אנחנו אנשים שנצלנו מהקורסטריוסאם הנאצי אשר בפניחם אמדנו פעמים רבות. חלק מאתנו נצל הודות למלחמה עזה שבנופיות ההיסטרסיות בסורות הפרטיזנים בכל רחבי אירופה. רובנו אין לו עוד כל קרוב בעולם מפני שהורינו ואחינו הוסדרו על ידי ההיסטרסיים. תקוה אאאאא היחידה שנשארה לנו בחיים הרי היא תקות עלינו למולדת.

כאשר הגענו כבר שבורים בנפש ובגוף למימי הימה קיוינו כי תלאותינו נגמרו. אולם כמה התאכזבנו כאשר במקום זה נתקלנו בכרונים הכריטיים אשר אסרו עלינו את הירידה. במשך כל היום הסאינו אותנו כלואים בתוך הספינה הרעועה, וביננו מספר רב של חולים. אלאחינו בחיפה לא ניתן להתקרב אלינו, סבודדים ומרוחקים תשוטי כח, הוקפנו פתאום בסעה 1 אחרי הצות על ידי היילים בריטיים ובאכצעים שאינם שונים בהבחה מאלה שאחזו בהם נגדנו הנאצים נסו להעכירנו לאניות שלהם על מנת לשלחנו לקפריסין. למדות שהיינו נבורים בגופנו מתלאות הדרך רוחנו איתנו וכאיש אחד התעוררנו וקסנו על רבלינו להגן על עצמנו. עם כל הבא ליד כגון: כדי מים, פחים, קומסאות קונסרכים, קרשים צב וכו'. התגוננו בעוז ואף הדפנו את הסתקייים המזויינים. 7 סעות רצופות ארך הקרב הזה, ועמידתנו איתנה, הודות לאמונה העמוקה בצדקתנו. הן הגלחנו להער בססך 7 הסעות את נסיון החיילים לכבוש את ספינתנו. נפצעו רבים סבין הסתקייים.

אכזריותם של הכריטיים גברה כמדה סראו שאין ביכולתם לתפוס אותנו ואז התהילו להציף אותנו בסילוני מים עיי משאבות שהובאו לסם כך. סירתנו הרעועה הוצעה מים והתחילה סוקעת. כולנו נרטבנו עד הצואר. ביחוד היה הדבר איום ביהם לתינוקות אשר היו בתוך המים. אאאא אמהות וילדסם התעלפו, אולם אנחנו הגברים בעזרת נסים הצלחנו אף הפעם להדוף את הסתקייים.

אז הוקפנו/סיררה סלמה של סירות מנוע. בחימה שפוכה הותקפנו סוב ללא כל התחשבות עם התינוקות והילדים אשר קיימים. ניתך עלינו כסר כל עצות סרסיעות. אנחנו בטוחים כי העולם יעמוד נדהם כשיודע לו על הכאורעות הללו, אולם גם כאמצעי הכרברי הזה לא הצליחו להכניענו. התגוננו בעוז ובתוקף ורק כדי לחסוך סבל לתינוקות וילדים הסקנו את התגודותנו, אחרי קרב סארך 7 סעות מסימות.

הוי ואוי לסתקייים שהסיגו נצחון כזה. זה יומיים שאנחנו נסצאים עצורים בכחנה אשר עיי מפגוסטה. מתיחסים אלינו גרוע מאשר לשוכיי סלחפת. היום עד 3 אמהיי לא קבלנו אוכל מאז הבוקר. סררים לנו הרבה תפצים. אנחנו נפסיד לעמוד על כך שיתנו לנו לחזור כהקדם לאיי. העולם התרבותי גם הוא יעזור לנו. אם לנו החלטה אחת - או נחזור לארץ אבותינו, או נמות. היכוב התייראי של קפריסין שגם הוא חי תחת עול הסעבוד ולוחם למען החופס הלאומי שלו יבין לרוחינו.

היהודים העצורים בכחנה בקפריסין.

16.8.46